

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 47/09-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. L. V., V., zastúpeného advokátkou JUDr. E. M., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cb 119/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. L. V. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. novembra 2008 doručená sťažnosť Ing. L. V., V. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. E. M., B., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cb 119/2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom zo 6. júna 2007 domáhal pred okresným súdom zrušenia svojej účasti ako spoločníka v obchodnej spoločnosti T. MT, spol. s r. o. (ďalej aj „odporkyňa“), a to z dôvodu, „že nemá inú možnosť resp. zákonom povolený spôsob ako ukončiť svoju účasť v uvedenej spoločnosti, pretože sa na základe konkrétnych a preukázateľných skutočností domnieva, že nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby zotrval v spoločnosti...“.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že okresný súd „viackrát opakovane upozorňoval v návrhu na začatie konania, aj v písomnom vyjadrení mojej právnej zástupkyne zo dňa 29. 1. 2008 (na stranách č. 4 a č. 5), že je nevyhnutné, aby súd konal v danom prípade bez prietáhov t. j. rýchlo, lebo inak ochrana mojich práv bude neúčinná, presnejšie nebude vôbec žiadna, nakoľko som súd viackrát upozorňoval, že konateľ R. K. uskutočňuje predaje majetku spoločnosti...“.

V danej veci okresný súd vykonal dokazovanie na pojednávaní 18. októbra 2007, pričom pojednávanie nariadené na 13. december 2007 „muselo byť odročené lebo sudkyňa nemala zaevidovaný termín pojednávania a ja aj moja právna zástupkyňa sme prišli na uvedené pojednávanie zbytočne...“. Pojednávania nariadené na 3. apríl 2008, 25. jún 2008 (v sťažnosti je zjavne nesprávne uvedený dátum 25. jún 2009, pozn.), 2. jún 2008 a 8. október 2008 boli odročené. Na pojednávaní 14. novembra 2008 okresný súd rozsudkom návrh sťažovateľa zamietol.

Zbytočné prietahy v predmetnom konaní mali nastať od 18. októbra 2007 do 7. februára 2008, ako aj od 7. februára 2008 do 14. novembra 2008, t. j. celkom desať mesiacov, keď bol okresný súd podľa názoru sťažovateľa nečinný. Navyše v období nečinnosti okresného súdu mal konateľ obchodnej spoločnosti previesť „všetok majetok aj financie na neznáme osoby a nakoniec sa zbavil aj svojho obchodného podielu v tejto spoločnosti...“.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal nálezh, v ktorom rozhodne takto:

„1.) Právo Ing. L. V. - sťažovateľa, na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom v Martine v konaní sp. zn. 18 Cb/119/2007 porušené bolo.

2.) Ing. L. V. priznáva Ústavný súd SR primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300.000.- Sk slovom Tristotisíckorún.-Sk resp. kurzový ekvivalent v eurách po 1. 1. 2009, ktoré je mu povinný vyplatiť Okresný súd v Martine v lehote najneskôr do 60 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

3.) Právnej zástupkyňi Ing. V., advokátke JUDr. E. M., Advokátska kancelária, B., je Okresný súd v Martine povinný uhradiť trovy právneho zastupovania za dva úkony právnej pomoci vrátane réžijného paušálu v celkovej sume 6732.- Sk na bankový účet číslo: ..., v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (I. ÚS 12/01, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 79/07).

Na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti si ústavný súd vyžiadal spis okresného súdu vedený pod sp. zn. 18 Cb 119/2007, z ktorého zistil, že okresnému súdu bol 7. júna 2007 doručený návrh sťažovateľa na začatie konania o zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti T. MT, spol. s r. o., podľa § 148 ods. 1 Obchodného zákonníka s prílohami. Predmetná vec bola po preskúmaní splnenia podmienok konania 15. júna 2007 predložená zákonnej sudkyňi, ktorá vydala 19. júna 2007 pokyn na doručenie návrhu odporkyňi na vyjadrenie v určenej lehote (uznesenie okresného súdu č. k. 18 Cb 119/2007-28 z 27. júna 2007). Vyjadrenie odporkyne bolo okresnému súdu doručené 13. júla 2007.

Okresný súd vydal 27. augusta 2007 pokyn na doručenie vyjadrenia odporkyne sťažovateľovi a nariadil termín pojednávania na 18. október 2007. Na pojednávaní 18. októbra 2007 vykonal okresný súd dokazovanie výsluchom účastníkov konania

a predloženými listinnými dôkazmi, pričom pojednávanie bolo uznesením odročené na 13. december 2007 z dôvodu ďalšieho dokazovania.

Pojednávanie 13. decembra 2007 bolo na základe návrhu účastníkov konania uznesením okresného súdu odročené na 7. február 2008 s tým, že účastníci berú termín pojednávania na vedomie a nebudú písomne predvolaní. Okresnému súdu bolo 30. januára 2008 doručené vyjadrenie sťažovateľa z 29. januára 2008 k predmetu konania (na základe pokynu okresného súdu z 30. januára 2008 bolo uvedené vyjadrenie zaslané aj odporkyni).

Na pojednávaní 7. februára 2008 okresný súd vykonal ďalšie dokazovanie (výsluch účastníkov, listinné dôkazy) a pojednávanie bolo uznesením odročené na 3. apríl 2008 z dôvodu ďalšieho dokazovania. Okresnému súdu bolo 1. apríla 2008 doručené ospravedlnenie neúčasti odporkyne na pojednávaní a žiadosť o jeho odročenie z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti jej právnej zástupkyne. Termín pojednávania bol následne okresným súdom 2. apríla 2008 zmenený a nariadený na 25. jún 2008.

Pojednávanie nariadené na 25. jún 2008 bolo na základe pokynu zákonnej sudkyne z 26. mája 2008 odročené na 8. október 2008, a to z dôvodu plnenia povinnosti sudcu podľa § 126 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Pojednávanie nariadené na 8. október 2008 bolo z dôvodu účasti zákonnej sudkyne na školení odročené na 14. november 2008. Na pojednávaní 14. novembra 2008 okresný súd vykonal ďalšie dokazovanie, uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a rozsudkom č. k. 18 Cb 119/07-247 návrh sťažovateľa zamietol. Okresný súd vydal 15. decembra 2008 pokyn na doručenie rozsudku účastníkom konania a spis bol následne predložený ústavnému súdu. Okresnému súdu bolo 29. decembra 2008 doručené odvolanie sťažovateľa proti predmetnému rozsudku.

Z uvedeného prehľadu úkonov vykonaných v danej veci vyplýva, že predmetné konanie trvalo od podania návrhu (7. júna 2007) po prvostupňové rozhodnutie vo veci samej (14. novembra 2008) celkovo 17 mesiacov, pričom okresný súd nariadil celkovo sedem termínov pojednávania. Pojednávanie 13. decembra 2007 bolo odročené na návrh účastníkov

konania, pojednávanie nariadené na 3. apríl 2008 bolo odročené z dôvodu ospravedlnenej neúčasti právnej zástupkyne sťažovateľky. Je nesporné, že termíny pojednávania nariadených na 25. jún 2008 a 8. október 2008 boli zmenené a odročené z dôvodov na strane okresného súdu (plnenie povinnosti zákonnej sudkyne podľa § 126 ods. 1 OSP a účasť na školení).

Na tomto základe ústavný súd na jednej strane konštatoval, že postup okresného súdu v predmetnej veci síce nebol optimálny a spôsobil aj určité predĺženie konania, ale zároveň zdôraznil, že zistené nedostatky nevykazujú takú intenzitu, že by po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné dospieť k záveru, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 18 Cb 119/2007 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukázal na svoju konštantnú judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne sťažnosti buď nevyhoveli (napr. I. ÚS 11/00), alebo ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľa (napr. priznaním primeraného finančného zadosťučinenia atď.).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2009